

Karita Nyqvist

Alta tullut

runoja

Alta tullut

© Karita Nyqvist

Ulkoasu: R. Penttinen
Kustantaja: Mediapinta, 2010

ISBN 978-952-235-162-3

Alta tulleen iloa

Alta tullut

Kurkistelen kaapin alta
keikuttelen lampun jalkaa.
Pitkät matkat maton alla
liukkaasti liikun lattialla.

Mikä lienen alta tullut
toiset tuijottaa kuin hullut.
Sipistelen seinän viertä
koputtelen kulmahirttä.

Talo alta tuulettuva
piilopaikka tosi luja.
Alta tulen, alle menen
väliin vähän viheltelen.
Haksahdus

Hepsankeikka haksahtaa
hattu päästä ihan putoaa
”Tikkaiden alta tuiskahdin
banaanin kuoreen luiskahdin!”

”Punainen on hattuni
nyt keltainen on naamani,
maalipurkkiin puksahdin
kun mä ensin haksahdin!”

Hatusta

Hatusta hyppelee
ilmassa lentellee
hyvän hitusta
säihkesuihketta.

Apeat olkoot loitommalla
piripomppii hyvä jo lattialla.

Sukissa suihkii siipostaa
ihmisen askeleen kevyeksi saa.

Hunajaisia mansikoita

Mansikat ei lihota,
hunajasta voide kauneudelle.
Yhdessä hunaja ja mansikat
unelmille siivet antavat
haaveilulle pohjan suloisen.

Tuoksusta mansikoiden,
makeudesta hunajaisen,
syntyy suukkoja ja armastusta
syleilyssä ylimalillisessa.

Hymy takaa mansikan,
suukko alta hunajan,
ihanampaa voisko kokea,
muistokin on niin makea.

Hupajaa

Huoletonna hupajaa
korvat kaunista kuurooa.

Sulokuvat hepsuu kaikkialla
päässä, seinillä ja pihamaalla.

Sanoo elo-olooaan rakastaa
totta, tuo hupsu hupajaa.

Hymynsä on uutta etsimässä
tietää tuskat arjen elämässä.

Päiväänsä uutta hupajaa
hetkeä ja työtä rakastaa.

Hupsu, huomistakin halajaa
ihan tietää, kaikkea kun ei saa!

Huumorharja

Huumorharja mukava
on olemassa kätevä,
hiukka harjaa huiskaset
surut tulin tuiskaset!

Väliin se on mulla
pilkottaen kainalolla,
piilottelen hatun alle
eivät ehdi karkusalle!

Pahansuopaa koettelen
hiukan harjalla kutittelen.
"Ei ne kauaa jaksa vihotella
nurjaa naamaasa näytellä!"

Alamaissa olessani
annan harjan lainaksi
anon kutitusta itselleni
vihamieskin innostuupi.

Huiskin haiskin kiva luuti,
tänne tuonne hyvä huuti!
Nauru alkaa remuttaa
kaikilla on niin mukavaa!

Hys, hys..

Hys, hys ollaan hiljaa
keikutetaan illan siltaa.

Hys, hys hyytiin huolet
painaako jo silmäluomet?

Hys, hys sineen tule unenmaan
tuudittelen tulevaan maailmaan.

Hys, hys hyvää unta olo
tyynyn alle päivän poloo.

Ikilaulu

Sä kuuditko sen
äänen avaruuden,

tuon laulun ikuisen
soittona laineiden?

Se oliko tänään
voimassa tuulien?

Vai utuna kuiskaus
kuni kärsivän rukous?

Rakkauden itku, valitus
voimansa tunteen ylistys,

elämän laulu kauas kaikuva
maan kaikilla rannoilla raikuva.

Ilo siinä istuu

Kiven nenässä nököttää
tukka tuulessa tököttää.

Huikkaa huutit harakoille
heittää joutavat ruuttanoille.

Ilo istuu, kivi kylmää
eipa huomaa omaa tyhmää!

Ilostansa ammentaa
mutrusuita paimentaa.

Ei jouda joutenoloon
katsoo joka kiven koloon.

Pilkeet poimii piiloistansa
kohta hymyää jo kaikki kansa!

Isona pieni

Päivänpaisteinen energiapakkaus
selällään nukkuu omassa vasussaan.

Sen tassut sojoo kattohon,
ja ilme täynnään onnea on.

Kaveri on päivän touhut tehnyt,
aamusta iltaan mua viihdytellyt.

Pikku koira on jo "aikuinen",
isona pieni ja monirotuinen.

Ihmettelen, kuinka paljon
hyvää se mulle antanut on.

Päivärytmin ihan turvaisan,
mielen hyvän niin auvoisan

Aamusta iltaan se seurailee,
kostein silmin noin pyytelee

"Katso miten hyvä olen,
sinun ystäväsi ja kaverisi."

Väsymättä palvelee ja palvoo,
kaiken aikaa parastani tahtoo.

Pieni on, ja kovin suojaton,
mulla iso vastuu siitä on.

Jöre

Hakiksessa me treffatiin.
Mä ja toi Jöre siis.
Pari vuotta kierrettiin,
kimpassa skoudeja kusetettiin,

Ihan heti Jöre snajasi sen,
ei skrevailla eikä pussata.
Streitisti oltiin lätkässä,
muttei roikuttu toisen nutussa.

Kartsaa rundattiin
ja hengailtiin,
vintit ja kellarit
hiffattiin.

Tsekattiin monii saumoja,
pummattiin röökirahoja,
Krunikassa flaidattiin,
Jamekset oli ihan eliittii.

Kaisiksessa istuskeltiin,
steissin piirakoilla elettiin.
Snadisti ihan styyllattiin,
mut' kemiat ei kohdanneet.

Sovussa bänät pistettiin,
lähti kumpikin omiin
elämän suunnoksiin.

Kaisa Kuusi

Nimeni on Kaisa Kuusi
en ole elämässä enää uusi.
Sormeni on kyllä multaiset
mutta ajatukset ihan kultaiset.

Metsät, pihat ja pellotkin
jo multasormin kosketin.
Kukoistavaa on kasvua
niin ihanaista kauneutta.

Toiset sormin tökkivät
ihan herkkää itkettävät.
"Mene kulta maailmalle
opit ihmisten tavoille!"

Olen nähnyt naamiot
kilpajuoksun kahmalot,
miksi sinne menisin
kukat tuoksuu paremmin.

Keijutanssi

Ensimmäinen oli pakkasyö
korpit kirkuen nahkaa syö.

Aurinko kurkkii jo latvustoissa
härnäviitta suojana nurmistoissa.

Varjoissa kylmäkin viiptylee
valoon aurinko tanssia tekee.

Säteistään lähettää nostetta
keijuina tanssittaa kastetta.

Aurinkoon kohoaa höyryssään
kirkaissa pyörrekuvioissaan.

Kastekeijut ihanan kirkkahat
säteissä auringon jo nauravat.